

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Udvalget for Andragender

14.9.2010

ARBEJDSDOKUMENT

om undersøgelsesrejsen til Campania i Italien den 28.–30. april 2010

Udvalget for Andragender

Ordfører: Judith A. Merkies

Delegationen, der besøgte Campania, bestod af tre officielle medlemmer, udpeget af Udvalget for Andragender, og fire ex-officio-medlemmer, der er medlemmer af Europa-Parlamentet fra Campania. Ved undersøgelsesbesøg må medlemmer fra det berørte land ikke deltage som officielle repræsentanter. Rapporten er udarbejdet under ledelse af delegationens leder med bidrag fra alle dens medlemmer.

Medlemmer af delegationen

Judith A. Merkies (leder af delegationen) (S&D, Nederlandene)

Peter Jahr (PPE, Tyskland)

Margrete Auken (De Grønne, Danmark)

Ex-officio-medlemmer

Erminia Mazzoni, formand for Udvalget for Andragender (PPE - Italien)

Crescenzo Rivellini (PPE - Italien)

Andrea Cozzolino (S&D - Italien)

Vincenzo Iovine (ALDE - Italien)

Formålet med missionen

Formålet med besøget var at undersøge påstandene i de 15 modtagne andragender¹, der tidligere er blevet drøftet i udvalget, såvel i den foregående valgperiode og senest i december 2009, hvor andragerne blev hørt, og i januar 2010, hvor de nationale myndigheder fik mulighed for at fremlægge deres synspunkter.

Medlemmer af delegationen mødtes med andragerne og de lokalsamfund, som er mest direkte berørt af situationen, samt med selskaber, der administrerer de forskellige affaldsanlæg, der blev besøgt, og med de ansvarlige lokale, regionale og nationale myndigheder. For at få et uafhængigt synspunkt indhentede man udtalelser fra videnskabelige forskere (geologer, epidemiologer, en miljøforkæmper og en sociolog). Møderne fandt sted i Napoli, Benevento og på de anlæg, der blev besøgt.

Denne rapport er baseret på medlemmernes observationer under deres ophold og på et stort antal dokumenter, som blev stillet til rådighed for medlemmerne, eller som blev fremskaffet med henblik på yderligere at underbygge elementer af rapporten eller opfyldte generelle

---

¹ 683/2005 af Vincenzo Marmora om en losseplads i Basso dell'Olmo.
31/2007 af Giampiero Angeli om toksikologi i dyr.
26/2007 af Monica Sepe om et planlagt deponeringsanlæg i Valle delle Masseria.
587/2007 af Marina Salvatore om affald i Campania.
756/2007 af Giovanni Roviello om en losseplads i Ariano Irpino.
789/2007 af Gigliola Izza om økoballer i Taverna del Ré.
910/2007 af Francesco di Pasquale om affald i Campania.
991/2007 af Vincenzo Gala om affald i Campania.
12/2008 af Francesco Miglino om genemsigtighed vedrørende forbrændingsanlæg.
16/2008 af Francesco Castelli om affald i Campania.
209/2008 af Sebastiano Perrone om affald i Campania.
347/2008 af Tommaso Esposito om forbrændingsanlægget i Acerra.
955/2008 af Ferdinando Kaiser om lossepladsen i Chiaiano.
1011/2008 af Antonia Schiatarella om lossepladsen i Chiaiano.
1082/2008 af Raffaele Pacilio om ulovlig afbrænding af bildæk.

forskningsbehov.

Relevant lovgivning

Nedenstående skema giver et overblik over den fællesskabslovgivning, som andragerne påberåber sig

Direktiv nr.	Også:	Titel	Problem
92/43/EØF		Habitater	Beliggenheden af deponeringsanlæg i provinsen Salerno
1999/31/EF		Deponering	Chiaiano, Terzigno
2000/532/EF	91/689/EØF	Farligt affald	Afbrænding af bildæk
2000/76/EF		Affaldsforbrændingsdirektiv et	Minimumskrav for affaldsforbrænding
2001/77/EF		El fra vedvarende kilder	Brændsel til Acerra
2003/35/EF	85/337/EØF; 97/11/EØF	Århus	Offentlig høring
2006/12/EF 2008/98/EF	75/442/EØF; 97/156/EØF	Affaldsrammedirektivet	Integrerede og tilstrækkelige rammer for bortskaffelsesanlæg
2008/8/EF	96/61/EF	IPPC	Industrialanlæg underlagt integreret miljøgodkendelsesordning

Italien er blevet dømt ved EU-Domstolen for overtrædelse af nogle af disse direktiver i 2007 og senest i 2010.

Sag nr.		Overtrådte direktiver	Afgørelse
C-135/05	farligt affald og deponeringsanlæg	75/445/EØF, 91/156/EØF, 1999/31/EF	26. april 2007
C-297/08	mangel på en integreret affaldsstrategi i Campania	2006/12/EF (kodificeret 75/442/EØF)	4. marts 2010

Navnlig direktivet om deponering af affald (1999/31/EF) har en væsentlig indflydelse på folks daglige liv. Det er af central betydning for udvalget, som jævnligt modtager andragender om dette emne. Det indeholder 34 betragtninger, som tilsammen kan siges at udgøre parametre for lovens målsætninger, i tilgift til artikel 1 om den overordnede målsætning. Medlemsstaterne har været forpligtet til at anvende dette direktiv siden april 2001, selv om reglerne først blev bindende for eksisterende deponeringsanlæg otte år senere. Blandt disse parametre skal nævnes:

- at affaldsdeponeringsanlæg bør overvåges i tilstrækkeligt omfang, herunder visuel inspektion ved indgangen, og forvaltes med henblik på at forebygge eller begrænse eventuelle negative virkninger på miljøet og risici for menneskers sundhed;
- at det er nødvendigt klart at angive, hvilke krav der bør gælde for deponeringsanlæg med hensyn til beliggenhed, stand, ledelse, kontrol, nedlukning samt forebyggende foranstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger mod enhver trussel mod miljøet såvel

på kort som på lang sigt, herunder navnlig foranstaltninger mod forurening af grundvandet forårsaget af perkolatnedsivning i jorden;

- indførelse af strenge driftsmæssige og tekniske krav til affalds- og deponeringsanlæg for at sikre foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra deponering af affald, herunder navnlig forureningen af overfladevand, grundvand, jord- og luftforurening, og belastning af det globale miljø, herunder drivhuseffekten, samt eventuelle heraf følgende risici for menneskers sundhed i hele deponeringsanlæggets levetid.

Blandt de generelle krav til deponeringsanlæg i bilag I til direktivet er der et, der vedrører ”afstanden fra deponeringsanlæggets afgrænsning til boligområder og rekreative områder, vandveje, vandområder og andre landbrugs- og byområder”. Der skal ligeledes tages hensyn til forekomsten af grundvand, kystnære vandområder eller fredede arealer i området.

Baggrund

Affaldskrisen i provinsen Campania er det mest dramatiske kapitel i en historie om problematisk affaldsforvaltning i mange dele af Italien, herunder Lazio, Calabria og Sicilia, og måske symbol på en mere generel historisk forsømmelse og manglende økonomisk udvikling i det sydlige Italien. I alle disse regioner blev der erklæret affaldskrise i 1990'erne, og der blev udnævnt regeringskommissærer med særlige beføjelse og midler. I de fleste tilfælde var disse kommissærer præsidenterne for de berørte regionerne eller deres præfekter.

Regionspræsident Rastrelli var den første, der blev udnævnt til affaldskommissær for Campania i 1994. Han forelagde, hvad der så ud som en ambitiøs plan for at gå bort fra anvendelsen af deponeringsanlæg – de fleste af dem fyldte og stærkt forurenede – og over til en integreret affaldsforvaltningscyklus. Planen gik ud på at producere affaldsbaseret brændsel af høj kvalitet (CDR eller såkaldte økoballer) til energiproduktion i forbrændingsanlæg. De organiske rester skulle anvendes til regenerering af bestående deponeringsanlæg. Parallelt var der en strategi for reduktion og genvinding af husholdningsaffald.

En udbudsrunde for organisering af hele affaldscyklussen, dvs. opførelse af to forbrændingsanlæg og syv produktionsanlæg for økoballer og organisk affald blev vundet af FIBE den 20. marts 2000, men FIBE's manglende opfyldelse af betingelserne i kontrakten ses af mange som én af de grundlæggende årsager til mange af problemerne i dag.

Affaldssorteringen til fremstilling af økoballer og organisk affald blev gennemført uden behørig hensyntagen til overholdelse af lovgivningen. Et centralt element var den manglende affaldsfiltrering eller –sortering. F.eks. burde affald, som anses for at være farligt, herunder meget industriaffald, giftigt eller radioaktivt affald, mineralske olier, brugte dæk, brændbare væsker og så videre aldrig blandes med eller opbevares sammen med husholdningsaffald eller organisk affald. Resultatet er, at der er blevet ophobet omkring seks mio. økoballer af underlødige kvalitet og under mistanke for at indeholde giftigt affald. Da der desuden ikke var nogen steder at forbrænde dem, har de hobet sig op på midlertidige oplagringspladser, og deponeringsanlæggene er blevet fyldt op med usorteret måske endda forurenede affald. Delegationen besøgte nogle sådanne midlertidige oplagringspladser i Taverna del Ré og

Ferandelle. Befolkningen er dybt bekymret over luft- og vandforureningen og dens indvirkning på deres sundhed. I dag anses puklen af økoballer for ”indtørrede”, hvilket betyder at deres brændværdi er for høj til, at de kan forbrændes på de nuværende forbrændingsanlæg¹.

Det første forbrændingsanlæg i Acerra kom først i drift i marts 2010. Der er adskillige årsager til, at ibrugtagningen af det første og hidtil eneste forbrændingsanlæg blev forsinket. Det sted, der var valgt, Acerra, var allerede et kraftigt forurenede område, hvor indbyggerne var blevet lovet en rensning af miljøet for flere år siden. Opførelsen blev, til dels som et resultat af dette, forsinket af endeløse juridiske slagsmål, ikke kun hvad angår placeringen af anlægget, men også med hensyn til de tekniske specifikationer, som FIBE foreslog, og som var fuldstændig anakronistiske. Anlægget, som det står i dag – og som delegationen besøgte – blev derfor ikke fuldført af FIBE, men af Partenope Ambiente, som opdaterede projektet og nu er ansvarlig for ledelsen. FIBE er i øjeblikket genstand for en undersøgelse.²

Desuden har fremskridtene inden for affaldsreduktion og genanvendelse af husholdningsaffald været minimal: indbyggerne i Napoli producerer i dag et gennemsnit på 2,2 kg affald pr. dag (i forhold til EU-gennemsnittet på 1,4 kg), og kun 8 % genanvendes (sammenlignet med EU-gennemsnittet på 23 %)³. Således er husholdnings- og andet affald fortsat blevet bragt til deponering i flæng, i nogle tilfælde tilsyneladende blandet med forskellige typer industriaffald. Da mange deponeringsanlæg er blevet erklæret for områder af strategisk interesse, er borgerne og de lokale myndigheder blevet forhindret i at kontrollere, hvad der faktisk bringes dertil. Et stort flertal af deponeringsanlæg er privatejede, og det er slet ikke klart, på grundlag af hvilke licenser eller tilladelser de drives. Mange siges at være – eller at have været – under Camorraens og organiserede kriminelle gruppers kontrol. Delegationen besøgte to lukkede private deponeringsanlæg i provinsen Salerno, Basso dell'Olmo og Macchia Soprano, samt det sted, der er udpeget til et nyt deponeringsanlæg ved Valle delle Masseria.

Under den seneste affaldskrise, hvor de fleste andragender blev indgivet, blev en lov bekendtgjort den 14. juli 2008⁴. Denne lov

- gav det nationale beskyttelsesagentur (CPA) ansvaret for affaldsforvaltningscyklussen,
- fastsatte datoen for afslutning af affaldskrisen til den 31. december 2009,
- udpegede deponeringsanlæg som ”områder af strategisk interesse” og underlagde dem militær overvågning og loven om beskyttelse af statshemmeligheder,
- gav tilladelse til opførelse af ti deponeringsanlæg og fire forbrændingsanlæg,
- opstillede obligatoriske genanvendelsesmål for kommuner og provinser (2009: 25 %, 2010: 35 %, 2011: 50 %).

Delegationen besøgte deponeringsanlæggene i Chiaiano og Terzigno samt forbrændingsanlægget i Acerra.

---

¹ Plan for forvaltning af byaffald 2010-2013, s.37.

² Udvalget for Andragender har taget de beviser, som Impreglio spa, Fisia Italimpianti spa og Fibe spa har forelagt, og som modsiger dette afsnit, til efterretning. Dokumenterne kan konsulteres i sekretariatet.

³ Eurostat pressemeddelelse 43/2010 af 19. marts 2010, tal for 2008, som var, da krisen var på sit højeste og derfor måske ikke afspejler den nuværende situation.

⁴ Lovdekret nr. 90 af 23. maj 2008, omdannet til lov nr. 123 af 14. juli 2008.

Selve kommissærsystemet er kommet under kraftig kritik, og der er adskillige retslige undersøgelser på vej. En stor del af befolkningen ser derfor affaldsforvaltning ved hjælp af krisekommissærer som en del af problemet snarere end løsningen.

Det er vigtigt at bemærke, at Europa-Kommissionen i 2007 besluttede at standse udbetalingen af 135 mio. EUR i bidrag fra finansieringsperioden 2006-2013 til affaldsrelaterede projekter og yderligere 10,5 mio. EUR fra finansieringsperioden 2000-2006, indtil kommissærstrukturen er afskaffet.

Det centrale element i krisekommissærordningen var kommissærernes ret til at fravige regler og kontroller, herunder for eksempel fritagelse fra miljøkonsekvensvurdering og fra lovgivningen om offentlige indkøb, og de synes at have haft næsten ukontrolleret adgang til offentlige midler. De havde endvidere myndighed til at afgøre, hvilke selskaber der blev indgået kontrakt med om transport, om at udføre arbejder og om placering af anlæg, deponeringsanlæg og forbrændingsanlæg, og de var ikke forpligtet til at underrette de lokale myndigheder og beboere om de trufne afgørelser.

Følgelig blev afgørelserne i løbet af kriseperioden normalt truffet i al hast og uden hensyn til befolkningens bekymringer. Alle diskussioner om placering, art og mængde af affald, der bringes til et deponeringsanlæg, eller om det objektive behov for fire nye forbrændingsanlæg blev suspenderet med henblik på at finde mere og mere plads til at deponere gammelt og nyt affald hurtigt og uden kontrol. Affald blev betragtet som et rent logistisk problem, og alle overvejelser om miljøsikkerhed, sundhed og enhver form for overvejelser om forvaltning af sortering, genbrug eller nedbringelse af affaldsmængden på mellemlang eller lang sigt, blev fejlet bort og blev betragtet som næsten ubetydelige.

Borgere, der protesterede mod situationen eller forsøgte at foreslå alternative tilgange, blev marginaliseret eller ignoreret. Andragere klagede for eksempel over, at de ikke kunne få klare oplysninger om, hvad der egentlig foregik i deres område, som i mange tilfælde har lidt under en lang periode med ulovlig deponering eller forurening. Nogle medier fastholder på den anden side, at hovedansvaret for affaldskrisen ligger hos de mennesker og partier, der ikke ønskede forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg i deres områder. De anklages for at bukke under for ”ikke i min baghave”-holdningen.

Hovedreaktionen fra de nationale politiske myndigheders side har været at placere deponeringsanlæg og Acerraanlægget under skarp kontrol fra militærets side. Selv det lokale politi ikke har myndighed på disse områder, som delegationen bevidnede. For nylig har der været anholdelser under offentlige demonstrationer. Folkevalgte lokale repræsentanter, herunder borgmesteren i Marano (tæt på Chiaiano), blev forment adgang til sin hjemby i flere måneder. Det er klart, at forholdet mellem borgerne og myndighederne har lidt alvorlig skade. Som det hedder i rapporten om affaldsforvaltningen i provinsen Benevento, har affaldsforvaltningskrisen og det forlængede kommissærsystem skabt en dyb kløft i forholdet mellem borgerne og de offentlige institutioner, et klima præget af mistillid, som ubetinget må forbedres gennem en aftale for at undgå, at en lignende situation nogensinde kan opstå igen.

Det er helt klart, at vigtige aspekter af den europæiske lovgivning, som er specielt designet til at beskytte miljøet og borgernes sundhed og skabe et sammenhængende offentligt affaldsforvaltningsprogram er blevet alvorligt tilsidesat, først i kraft af den lange periode med

efterladenhed, korruption og passivitet, efterfulgt af et mislykket forsøg på at løse problemerne, og derefter i kraft af den korte periode med nødforanstaltninger, som har undermineret offentlighedens tillid til deres offentlige organer.

I februar 2010 vedtog regionen Campania ”Retningslinjer for forvaltning af byaffald 2010-2013”¹ og den lov, der afsluttede 15 år med nødforanstaltninger, trådte i kraft. Dette betyder, at ansvaret for forvaltning af affaldscyklussen nu atter er overdraget til regionen. De fem provinser skal forvalte indsamling og sortering af husholdningsaffald og deponering på deponeringsanlæg, mens CPA fortsat vil være ansvarlig for forbrændingsanlæggene et år mere. Provinserne kan også anmode CPA om at hjælpe dem med at forvalte hele cyklussen et år mere. Loven om statshemmeligheder og hærens rolle er også forlænget med endnu et år.

Et nyt regeringsflertal blev valgt ved de regionale valg i slutningen af marts 2010, og dannelsen af en regering var i gang på tidspunktet for besøget.

Organiseret kriminalitet

Medlemmerne blev gjort opmærksom på, at organiserede kriminelle grupper er impliceret i den lukrative affaldsproces. Forbindelserne mellem organiseret kriminalitet og affaldsforvaltning går langt tilbage i tiden. Der er tegn på, at Comorraen i årtier har importeret giftigt affald fra industrier i det nordlige Italien og deponeret det på hundredvis af ulovlige lossepladser eller endda dumpet det i havet. Hvis det påståede omfang af denne ulovlige aktivitet er bare nogenlunde tæt på virkeligheden, er det utænkeligt, at myndighederne, eller i det mindste nogle af dem, ikke var klar over det. De nyvalgte myndigheder har tydeligt erklæret, at de håndterer problemet, bl.a. ved at indføre streng sporing af affald, der bringes til deponeringsanlæggene.

Et måske mindre kendt element er ansættelsen af et stort antal såkaldt socialt nyttige arbejdstagere i starten af det 21. århundrede til at arbejde i separeringsanlæg, som skulle producere økoballer. Denne gruppe arbejdstagere har sin oprindelse i de sociale omvæltninger og bymæssige kriser i 1970'erne. Det hele startede med en koleraepidemi i 1974, som gjorde fiskere fra havnen i Napoli arbejdsløse. Myndighederne tog skridt til at omskole dem og give dem job i den offentlige sektor. Resultatet var, at andre kategorier af arbejdsløse dannede kooperativer - af forskellig politisk observans - for at kræve lignende livliner. Deres aktiviteter udartede og blev mere og mere voldelige, næsten som det ses hos bymæssige guerillaer, og nogle havde tætte forbindelser til Camorraen. Der udviklede sig et svindelssystem med fiktive job, drevet af kriminelle bagmænd. Det er fra denne gruppe af personer, der blev rekrutteret omkring 2300 ansatte. Tilsyneladende var det kun omkring 200, der faktisk mødte op på arbejde².

Krisekommissærernes ledelse og deres manglende held til at overvinde de problemer, der forværredes af manglen på institutionelle kontrolforanstaltninger, har ifølge mange iagttagere kun tjent til at skabe nye muligheder for den organiserede kriminalitet. Camorraen trådte ind, hvor politikere og myndigheder fejlede, og leverede løsninger - og sandsynligvis belønninger for tavshed og trusler over for dem, der turde tage bladet fra munden.

---

¹ A.G.C. 21 Programmazione e Gestione dei Rifiuti, beslutning nr. 75 af 5. februar 2010.

² Gabriella Gribaudo: Il ciclo vizioso dei rifiuti campani.

Resultater af undersøgelsen

Møder med de nationale myndigheder: aktionsgruppen, Ministerrådet (prof. Roberto Adam), civilbeskyttelsesagenturet (dr. Nicola Dell'Acqua), Campanias regering: dr. Raimondo Santacroce).

CPA præsenterede sine resultater siden den seneste nødsituation og vedtagelsen af lov nr. 123 (14. juli 2008), hvor det blev kaldt ind for at løse den akutte krise. Agenturets opgave var at få affaldet til at forsvinde fra gaderne i Napoli og atter overdrage ansvaret for affaldsforvaltningen til regionen inden udgangen af 2009. Det opfattede derfor sin mission som kortvarig og anså den for gennemført, for så vidt som:

- a) Forbrændingsanlægget i Acerra er i drift og leverer elektricitet til nettet og genererer en indtægt på 8.000 EUR om dagen¹. Alt affaldsbaseret brændsel, der leveres til Acerra fra og med 2010, er behandlet i forvejen og udgør dermed ikke nogen miljømæssig fare, hvilket kan dokumenteres med certificerede måledata. Det anslås, at det er nødvendigt med yderligere to forbrændingsanlæg i den nærmeste fremtid.
- b) Fem ud af oprindeligt 10 planlagte deponeringsanlæg er blevet opført på tidligere forurenede grunde, som er ryddet op efter lovgivningens forskrifter, og er nu i drift. Der er indhentet tilladelser til yderligere to deponeringsanlæg. Regionen overtager ansvaret med tre års autonomi med hensyn til deponeringskapacitet.
- c) Kommuner blev tilbudt en ordning med incitamenter og sanktioner for at nå ambitiøse mål for reduktion af affaldsmængden og forbedre procentdelen af genanvendt affald. Målet for genanvendt affald var 25 % ved udgangen af 2009, et tal, nogle medlemmer sætter spørgsmålstegn ved. Selv om der kunne noteres fremskridt, er der store forskelle mellem kommunerne. Der er brug for en yderligere indsats for at nedbringe mængden af affald, der i øjeblikket anslås at ligge på 2200 ton pr. dag.
- d) Det rapporteredes, at ca. 1000 personer er blevet anholdt for ulovlig deponering af affald.

Medlemmer udspurgte repræsentanterne om EU-Domstolens afgørelse af 4. marts 2010 om det fortsatte store fokus på brugen af deponeringsanlæg og spørgsmålet om, hvordan man skal forholde sig til arven fra fortiden. Deres svar var, at de var rede til at stå inde for sikkerheden og overholdelsen af reglerne for alle anlæg, der er opført i deres ansvarsperiode, men ikke for dem, der er fra før deres tid. Diskussionen afspejlede, at CPA klart forbereder sig på at trække sig tilbage. Ex-officio-medlemmerne takkede CPA for at have løst den akutte krise. De talte om behovet for at øge genanvendelsesraterne og om problemet med de efterladte økoballer og behovet for at opføre flere forbrændingsanlæg.

Der blev aflagt besøg på deponeringsanlæg i Chiaiano (NA), Terzigno (NA), Basso dell'Olmo (SA), Macchia Sopran (SA) og Valle della Masseria, oplagringspladser i Taverna del Ré (NA) og Fernadelle (CA) og forbrændingsanlægget i Acerra (NA).

Delegationen kom ind på deponeringsanlægget i **Chiaiano** via en indgang, der lå modsat den, hvor andragere og repræsentanter for pressen ventede dem. Under påskud af, at stedet var af

---

¹ Udvalget for Andragender har taget de beviser, som Impreglio spa, Fisio Italimpianti spa og Fibe spa har forelagt, og som modsiger denne sætning, til efterretning. Dokumenterne kan konsulteres i sekretariatet.

”strategisk interesse”, havde CPA ikke til hensigt at tillade adgang for andragerne eller pressen, selv om der var indgivet officiel anmodning herom på forhånd.

Lederen af delegationen indledte en langvarig forhandling for at få tilladelse. Til sidst nåede man frem til et kompromis om, at en række navngivne journalister kunne godkendes til at få adgang til de anlæg, hvor der var planlagt besøg den følgende dag. Således blev besøget på deponeringsanlægget i Chiaiano gennemført uden andragere og journalister.

I sin rapport beskriver CPA oprydningen af grunden i slutningen af 2008/starten af 2009. Den var til dels forurenede med tungmetaller og asbest. Agenturets indsats blev sat på en hård prøve af vinterens tunge regnskyl, men ifølge CPA var oprydningen lykkedes.

En visuel inspektion fra delegationsmedlemmernes side gav det indtryk, at der var blevet truffet de nødvendige forholdsregler for at forhindre nedsivning i grundvandsmagasiner ved at lægge en tætningsmembran i bunden af deponeringsarealet. Andragerne hævder, at membranen var revnet, inden affaldet blev deponeret oven på den, hvilket medførte en risiko for grundvandsforurening. Der var også tegn på, at affaldet var dækket til med jord som påkrævet. Det er naturligvis vanskeligt at vide, om det forgår på denne måde til hverdag, eller om proceduren kun var blevet fulgt til ære for de besøgende. Anlæggets placering i et beskyttet område er et problem.

CPA hævdede, at affald, der blev bragt til dette anlæg, blev tjekket for giftige stoffer, selv om der ikke var beviser for noget overvågningssystem. Der var et kontrolapparat til detektion af nukleart affald (mest hospitalsaffald) ved indgangen. På samme sted pegede CPA på to videokameraer, der overvåger leverancer og døgnet rundt overfører billederne til et websted, der er offentligt tilgængelig.

Placeringen af deponeringsanlægget i **Terzigno** i udkanten af Vesuviusnationalparken – et område af fællesskabsbetydning og en særlig beskyttelseszone – er i sig selv et fejltrin. Ifølge CPA-rapporten er en miljøkonsekvensvurdering blevet gennemført og godkendt af Miljøministeriet. Man må stille spørgsmålstegn ved objektiviteten og gyldigheden af en sådan undersøgelse på baggrund af de observationer, der blev gjort i løbet af besøget.

Det deponeringsanlæg, der i øjeblikket er i drift (SARI), er placeret oven på en tidligere ulovlig losseplads, som er blevet temmelig overfladisk rensede og forberedt til at modtage, hvad medlemmerne fik at vide var husholdningsaffald. En visuel inspektion fra delegationsmedlemmernes side – delegationen var ledsaget af borgmesteren i landsbyen, som blev lukket ind for første gang, og nogle journalister – afslørede, at mange forholdsregler, herunder forsegling af gulvet med en vandtæt membran, forskriftsmæssig tildækning af affaldslag med jord, kontrol med henblik på detektion af nukleart affald ved indgangen – var på plads. Igen hævder andragere, at bundmembranen ikke lever op til reglerne, hvilket indebærer en risiko for forurening af grundvandet. Blandt det synlige affald, fik lederen af delegationen straks øje på et dæk og en beholder med en advarsel om giftige væsker, et tegn på, at affaldet ikke var blevet korrekt sorteret, inden det blev deponeret på anlægget. En tilladelse kunne ikke fremvises på anmodning, men medlemmerne fik adgang til et kontrolpunkt for radioaktivt affald ved indgangen til området.

I loven forudses åbningen af en anden nærliggende losseplads (Vitiello), også inde i nationalparken – hvilket andragerne er stærkt imod. Siden sin tilbagevenden har delegationen modtaget oplysninger om, at der formelt er truffet beslutning om denne åbning. Delegationen kunne gå hen til stedet, ledsaget af lokale og andragerne og med en militær eskorte fra SARI-anlægget, og se det nedlagte åbne stenbrud, som er blevet udpeget til deponeringsanlæg. Selv i betragtning af, at tidligere stenbrud ofte anvendes til deponeringsfaciliteter, virker netop dette område inden for grænserne af et udpeget naturbeskyttelsesområde af betydelig international anseelse og naturskønhed helt upassende, og alternativer bør overvejes nøje. Siden sin tilbagevenden har delegationen modtaget forsikring om, at deponeringsanlægget Vitiello ikke vil blive etableret.

Alle tre deponeringsanlæg, der blev besøgt i provinsen Salerno, de lukkede deponeringsanlæg i **Basso dell'Olmo** og **Macchia Soprano** og stedet for det projekterede deponeringsanlæg i **Valle della Masseria** er beliggende i et område, som falder ind under habitatdirektivet (92/43/EØF) samt under en italiensk lov fra 2003, som klassificerer det som vådområdezone af national interesse. Alle tre steder ligger på skråninger, der løber ned til Seleflodlej. Risikoen for vandforurening gennem overfladeafstrømning og nedsivning til floden var indlysende, og der bør indføres streng kontrol og træffes foranstaltninger til at forebygge, at noget sådan sker.

I Campagna kommune er Basso dell'Olmo-deponeringsanlægget nu lukket, fordi det er fyldt. Det er under privat ledelse. Det ligger umiddelbart over et grundvandsmagasin. Borgmesteren i Campagna, Biagio Luongo, som den 22. december 2009 blev dømt for modstand mod opførelsen af dette deponeringsanlæg til organisk husholdningsaffald og ubrændbart tørt restaffald – ledsagede delegationen på dens besøg. Udvinning af biogas fra deponeringsanlægget finder stadig sted.

Anlægget i Macchia Soprano (Serre kommune), som blev besøgt sammen med borgmesteren i Serre, Palmiro Cornetta, er ligeledes lukket, fordi det er fyldt og øremærket til udvinning af biogas. Det ligger på en stejl skrænt, der medfører en mere akut risiko for overfladeafstrømning mod floden.

Andragerne foreslår opførelse af afvandingsbarrierer længere nede ad bakken i forhold til de to deponeringsanlægs beliggenhed for at sikre beskyttelse af vandreserverne på lang sigt. Det forekommer yderst fornuftig og nødvendig.

Anlægget i Valle della Masseria er medtaget i loven som udpeget til opførelse af et nøddeponeringsanlæg. Beliggenheden i det idylliske landskab gør, at det virker absurd. Delegationen blev senere forsikret om, at provinsen Salerno har ansøgt om at få slettet dette anlæg fra loven.

Delegationen observerede udefra to steder, hvor der blev opbevaret økoballer. Det første i **Taverna del Ré** dækker ca. 2 km² op til en højde på omkring 5 meter under sorte presenninger - et imponerende syn, som gør indtryk. Den ene del af området er under tvangsforvaltning af retsvæsenet i forbindelse med en civil retssag mod den private ejer af anlægget. Under de givne omstændigheder var det vanskeligt for medlemmerne at se klare beviser på forurening eller konstatere om materialet indeholdt giftige rester eller var egnet til forbrænding. Men selve størrelsen af området, er en dramatisk illustration af problemets

størrelse – et enormt efterslæb af affald, der kræver bortskaffelse. Andragerne hævder, at der er vand- og luftforurening og en mærkbar indvirkning på sundhedsstatistikkerne med øgede dødelighedsrater for kræft og andre lidelser. Da delegationen ikke kunne komme ind på anlæggene, var den ikke i stand til at vurdere, hvad økoballerne i virkeligheden indeholdt.

Den anden oplagringsplads for økoballer i **Ferandelle** forvaltes af CPA. Ifølge CPA's rapport forefindes der her tre kategorier af affald: usorteret affald, affaldsbaseret brændsel og organisk affald. Stedet så ustruktureret ud, der var ingen tegn på sorteringsaktivitet og et anlæg til organisk affald så uudnyttet ud. I alt 502 000 tons skal deponeres på deponeringsanlægget i San Tamaro.

Delegationen besøgte det affaldsfyrede forbrændingsanlæg i **Acerra**. Anlægget er bygget af Partenope Ambiente, et offentligt-privat partnerskab med deltagelse af bl.a. kommunerne Brescia og Milano, der har bygget lignende anlæg og blev tildelt en pris for ekspertise ved Columbia University i 2006. Medlemmerne blev informeret om, at kriselovgivningen ikke indeholdt krav om nogen miljøkonsekvensvurdering.¹

Direktøren, Antonio Buonomo, ledsaget af borgmesteren i Acerra, Tommaso Esposito, førte delegationen gennem anlægget, der har været i fuld drift siden den 1. marts 2010, hvilket gør evalueringssperioden meget kort. Forbrændingsanlægget er placeret på en tidligere forurenede, og nu saneret grund, anerkendt af delegation som værende i overensstemmelse med praksis i andre medlemsstater. Lageret af økoballer fra separationsanlægget i Caivano er ifølge operatørerne af en højere standard end det brændsel, der anvendes i Brescia. Andragerne hævdede, at der anvendes usorteret affald, som forårsager tekniske problemer, hvilket operatørerne benægtede. Medlemmerne var desværre ikke i stand til at be- eller afkræfte disse påstande. Delegationen så det vigtigste affaldsopbevaringsområde, hvor tonsvis af løst affald – tilsyneladende husholdningsaffald – løftes op med kran og deponeres i forbrændingsanlægget.

Hvad angår emissioner, blev delegationen orienteret om, at de konstant overvåges i begge lagre, og at resultaterne af overvågningen er tilgængelige for offentligheden via anlæggets webside. De målte værdier har hidtil været inden for alle sikkerhedsgrænser. Andragerne hævdede, at partikelstøvværdierne (PM10) overskred de foreskrevne grænseværdier, men der er ingen beviser for, at emissionerne fra forbrændingsanlægget skulle være en medvirkende faktor. Et vigtigt uafklaret spørgsmål handler om, hvordan asken fra forbrændingsanlægget bortskaffes. De ansvarlige for anlægget sagde, at den blev eksporteret til et særligt anlæg i Tyskland, mens andre sagde, at den blev deponeret på deponeringsanlægget i Terzignio/SARI. Medlemmerne overværede ikke forbrændingen af økoballer som sådan og har ikke modtaget præcise oplysninger om indholdet af økoballerne.

Delegationen understregede, at driften af forbrændingsanlæg ikke skulle ses som en løsning for bortskaffelse af affald på lang sigt, men som en del af en integreret affaldsforvaltningscyklus, hvor forbrænding burde stå for en aftagende del, mens reduktion og genanvendelse skulle opprioriteres.

---

¹ Udvalget for Andragender har taget de beviser, som Impreglio spa, Fisia Italimpianti spa og Fibe spa har forelagt, og som modsiger dette afsnit, til efterretning. Dokumenterne kan konsulteres i sekretariatet.

Møde med andragere

Cirka 60 andragere og medlemmer af pressen var mødt op for at møde delegationen ved udgangen af den første dag. Det måske mest slående træk ved andragernes indlæg var formidlingen af deres følelse af frustration, af et totalt sammenbrud i kommunikationen mellem borgere og myndigheder og af et demokratisk underskud. De talte om de hydrologiske og geologiske risici i forbindelse med de steder, hvor der er etableret deponeringsanlæg (Chiaiano), om krænkelse af nationalparker (Terzigno, Serre), om fysisk og psykisk vold fra hæren side – borgmesteren i Marano – om en høj grad af forurening og sundhedsfare, hvilket bekræftes af statistikker, om manglende evne eller vilje på alle niveauer i de italienske institutioner til at søge en langsigtet løsning eller til at lytte til alternative forslag fra borgerne side.

Møde med eksperter

Formanden for provinsen Benevento, Aniello Cimitile, var vært for et møde med geologer, miljøforkæmpere, sundhedsexperter og sociologer i Benevento, som gav delegationen en mulighed for at høre noget videnskabelig dokumentation:

Geologerne talte om de seismiske og hydrologiske risici. Navnlig anså de det for sandsynligt, at der var alvorlige potentielle risici på deponeringsanlæggene i Terzigno i tilfælde af seismisk aktivitet, og at der var stor sandsynlighed for større udslip med potentielt alvorlige konsekvenser for samfundene og vandløbene i dalen nedenfor.

Sundhedsexperterne talte om øget dødelighed, selv om der syntes at være nogen tvivl om oplysningernes statistiske soliditet.

Miljøforkæmpere talte om den overordnede situation. Én fremhævede indførslen af giftigt affald til Campania, som derefter blev bortskaffet på hovedsagelig ulovlig og ukontrolleret vis. En anden talte om behovet for folkeoplysning og nedbringelse af affaldsmængden.

Sociologen fortalte om sin forskning om deltagelsesdemokrati, som konkluderede, at der var en enorm kløft.

Møde med provinsmyndigheder

Formændene for de fem provinser, som udgør regionen Campania fortalte om deres planer, nu hvor de på ny har fået ansvaret for affaldsforvaltningen.

Napoli, repræsenteret ved Guiseppe Caliendo: En provinsvirksomhed havde skrevet kontrakt om al affaldsforvaltning i provinsen Napoli. Et system med incitament og sanktioner var på plads til at engagere kommuner og borgere i et forsøg på at nedbringe mængden og øge genanvendelsen af affald. Priserne varierede betydeligt mellem kommunerne, hvilket afspejledes i den pris, de skulle betale per ton affald (60 EUR – 102 EUR pr. ton). Der blev fokuseret stærkt på dette aspekt, og det var nødvendigt at sende et stærkt budskab til borgerne. Nedstrøms var der behov for at etablere anlæg for organisk affald og behandling af glas, metal, plast og papir. Napoli måtte skabe mere kapacitet til at behandle sit eget affald snarere end at eksportere det til andre provinser eller til udlandet. De var klar til at koordinere indsatsen med den regionale plan i det omfang, de tilgængelige ressourcer tillod det.

Benevento, repræsenteret ved formanden for provinsen, Aniello Cimitile: Under affaldskrisen blev Benevento gentagne gange opfordret til at hjælpe andre provinser, i særdeleshed Napoli. Under krisekommissærordningen blev der åbnet en række deponeringsanlæg og midlertidige

oplagringssteder til økoballer i hydrologisk sårbare områder uden høring af befolkningen eller myndighederne, hvilket under normale omstændigheder ville være blevet stoppet ved en kontrol. Provinsen havde bestilt en ekspertundersøgelse til at skitsere sin strategi for affaldsforvaltning for perioden 2010-2012. Der lægges udelukkende vægt på affaldsreduktion og genanvendelse, som forhøjes til 75 %, efterfulgt af korrekt behandling af materialerne, herunder ikkegenanvendelige materialer. Der var ifølge formanden behov for endnu et forbrændingsanlæg.

Caserta, repræsenteret ved formanden for provinsen, Domenico Zinzi. Som den fattigere umiddelbare nabo til Napoli, som ganske rigtigt modtager meget af dens affald i tilgift til sit eget, følte den nye administration sig overvældet af udfordringen med at behandle det store affaldsefterslæb fra fortiden foruden at opbygge en integreret affaldsforvaltningscyklus. Navnlig er den nye administration smerteligt bevidst om den manglende finansiering til at gennemføre planer. Formanden advarede om, at hvis der ikke blev opnået resultater inden for to år, var der en alvorlig risiko for en ny krise.

Avellino, repræsenteret ved formanden for provinsen, Cosimo Sibilia: Som en langt mindre provins – den tegner sig for kun 7 % af affaldet i Campania – var situationen mindre kritisk end andre steder. Den havde to deponeringsanlæg, Ariano Irpino, som er lukket og afventer oprydning, og Savignano Irpino, der er planlagt til at være i drift i yderligere tre år, før det lukker. Genanvendelsesraten var nået op på 31 % i Avellino. De afventede den regionale plan for industriaffald og særligt affald.

Salerno, repræsenteret ved miljørepræsentant Giovanni Romano: Romano mente, at det største problem var den mængde affald, der produceres, og ønskede at se emballageindustrien påtage sig sit ansvar. Det planlagte deponeringsanlæg i Valle della Masseria ville ikke blive opført, og der var anmodet om en ændring af loven. Der var planer om at bygge et forbrændingsanlæg i Salerno. Etableringen af deponeringsanlægget i Macchia Soprano blev, set i bakspejlet, anset for at have været en fejl, og der var blevet anmodet om finansiel hjælp til oprydningen på deponeringsanlæggene i Macchia Soprano og Basso dell'Olmo. Romano erkendte, at andragernes bekymringer var rimelige, men de blev ikke bekræftet af noget bevis for risici. Som i alle andre provinser blev finansieringen til at gennemføre ambitiøse planer anset for at være en alvorlig hindring. Kommunerne er blevet hårdt ramt af den finansielle krise. Ligesom sine kolleger frygtede han, at hvis ikke der viste sig konkrete resultater, kunne der komme en ny krise om nogle få år. Der var blevet anmodet om midler fra den centrale regering.

Alle provinsers repræsentanter appellerede til delegationen om at få de midler og ressourcer, der skal til for at bevæge sig væk fra krisestyring i retning af et bæredygtigt affaldsforvaltningssystem.

ARPAC, miljøbeskyttelsesagenturet for Campania, redegjorde for sin overvågning af luft- og vandkvaliteten i nærheden af affaldsforvaltningsanlæggene. Der var blevet foretaget 35 kontroller i provinsen Salerno. Generelt havde målingerne i Napoliområdet ikke overskredet niveauer, der svarede til almindelige niveauer, især af PM10 – hvilket var af særlig interesse for andragerne.

Møde med regionen Campanias præsident, Stefano Caldoro

Præsidenten var først blevet indsat nogle få uger tidligere og havde endnu ikke færdiggjort dannelsen af sin regering. Han foreslog, at der blev planlagt et nyt møde med miljøministeren,

når denne var blevet udpeget. Han bekræftede, at spørgsmålet om affaldsforvaltning stod øverst på hans prioriteringsliste, og at han ønskede et tæt samarbejde med EU's institutioner og modeller for god praksis med henblik på udvikling og modernisering af et integreret affaldsforvaltningsprogram. Han erkendte, at giftigt affald havde fundet vej til deponeringsanlæg, et spørgsmål, som straks måtte løses. Frem for alt indså han, at det var nødvendigt med en seriøs indsats for at genopbygge dialog og tillid mellem borgerne og regeringen. Han ønskede at sende et budskab om samarbejdsånd.

Sammenfattende konklusioner og anbefalinger: fra krisestyring til affaldsforvaltning.

Baggrunden og begrundelsen for affaldskrisen i Campania er yderst komplekse, som dele af denne rapport viser. Det er tilstrækkeligt at sige, at skiftende nationale regeringer af forskellig observans og kommissærer ikke har formået at løse dette dybt rodfastede problem, som har indflydelse på sundhed og trivsel for hundredvis i lokalsamfund, på trods af at der er anvendt betragtelige mængder offentlige midler på sagen. På nuværende tidspunkt forekommer det ikke hensigtsmæssigt at tale om at placere skylden. Det må være vigtigere at se fremad, mens man uddrager vigtige lærer af tidligere tiders fejlslagne politikker. Med en ny regional regering på plads i Campania, krisen formelt ovre og EU-Domstolens afgørelse på plads er der mulighed for at bringe alle berørte parter sammen i jagten på løsninger, der baner vejen for en integreret affaldsforvaltningscyklus, der fuldt ud overholder bestemmelserne.

CPA har næsten opfyldt sin mission og lettet trykket ved at give de regionale myndigheder omkring tre års autonomi i henseende til deponeringskapacitet og ét velfungerende forbrændingsanlæg. Nogle af de beslutninger, der er blevet truffet, mens det havde ansvaret, navnlig med hensyn til placering af deponeringsanlæg, blev truffet i hast, uden behørig høring og ofte med dårlig rådgivning. Dette har konsekvenser. Lad der ikke være nogen misforståelser, affaldskrisen i Campania er ikke slut, den ligger og lurker med en høj risiko for at kunne bryde ud igen. Endvidere er mange deponeringsanlæg i private hænder, og myndighederne synes at have ringe kontrol over eller viden om, hvad der foregår derinde, og hvordan de forvaltes.

Den nuværende affaldscyklus er stærkt afhængig af deponering og forbrænding. Mens både deponeringsanlæg og forbrændingsanlæg (for ikke at nævne methaniseringsanlæg) er i brug andre steder i EU, bør de ikke ses som løsningen på affaldsforvaltningen. De er, eller bør være, en integreret del af et effektivt, koordineret program for affaldsforvaltning. En meget energisk indsats er påkrævet for at mindske mængden af affald og tippe balancen i retning af affaldsforebyggelse, reduktion, genbrug og genanvendelse ved at sørge for den nødvendige infrastruktur. Der skal lægges mere vægt på genvinding af organisk affald, især i denne overvejende landbrugsbaserede region - et element, som synes at have fået ringe opmærksomhed hidtil.

Det er af afgørende betydning for myndighederne at genetablere en dialog med borgerne ved at demonstrere gennemsigtighed og åbenhed og dermed engagere befolkningen. Ligeledes er befolkningen nødt til at samarbejde med myndighederne ved at udvise samfundsansvar og social adfærd i deres hverdagsvaner, når det gælder affald, ved at gøre en indsats for at skabe mindre af det ved at bortskaffe det på den rigtige måde.

Baseret på medlemmernes observationer er det klart, at der er behov for at få truffet en række

vigtige hastebeslutninger, som samtidig vil sende vigtige signaler om en kursændring.

1. Deponeringsanlægget i Terzigno ligger i en nationalpark såvel som et sted, der er på UNESCO's kulturarvliste. Dette deponeringsanlæg lever i øjeblikket ikke op til kravene i deponeringsdirektivet, navnlig artikel 11 om procedurer for affaldsmottagelse, eller habitatdirektivet. Selv om anlæggets infrastruktur er blevet forbedret for nylig, er der en række alvorlige og åbenbare mangler, herunder i geologisk henseende. Den overhængende fare ved at udbygge det eksisterende SARI-anlæg og åbne det planlagte andet anlæg i Vitiello i udkanten af nationalparken er under omstændighederne uacceptabel, og der er behov for snarest at udpege egnede alternativer, der opfylder EU-reglernes kriterier¹
2. De enorme mængder af økoballer, som er akkumuleret på oplagringspladser, navnlig på anlægget i Taverna del Ré, prioriteres fjernet og bortskaffet, når deres præcise indhold er blevet ordentligt vurderet. På nuværende tidspunkt er forbrænding den eneste praktiske måde, og det vil blive nødvendigt at sanere området.
3. Den åbne og ulovlige deponering af blandet og uidentificeret affald i nærheden af anlægget i Ferandelle, som kunne observeres under besøget, kræver omgående opmærksomhed og må underkastes strenge kontrolforanstaltninger. Der må afgives en forklaring på den manglende anvendelse af det anlæg, der er beregnet til modtagelse af organisk affald, og hvis det opfylder de kriterier, der er fastsat i direktivet om affaldsforvaltning, bør det tages i drift.

Anbefalinger:

Integreret affaldsforvaltningsplan: ”Retningslinjer for forvaltning af byaffald 2010-2013” bør omsættes til en konkret og detaljeret handlingsplan med både en kort og lang tidshorison, navnlig for at leve op til direktiv 2006/12/EF, artikel 4 og 5. Planen skal indeholde benchmarks for måling af fremskridt og tydeligt forklare, hvor ansvaret for gennemførelsen og for de tildelte ressourcer ligger. Der må oprettes et kvalitativt og gennemsigtigt system for indsamling af data. Domstolens afgørelse af 4. marts 2010 bør inddrages i sagen. Desuden er en af betingelserne for at frigive de tilbageholdte midler på 135 000 000 EUR fra Europa-Kommissionen en godkendelse af handlingsplanen fra GD Miljø side. Affaldsforvaltningsplanen bør omfatte oprydning af forurenede områder og tilbud om uddannelse og information samt støttefaciliteter til lokale myndigheder og aktører. Den bør være forenelig og komplementær med en national affaldsstrategi (en forpligtelse i deponeringsdirektivet, artikel 5), og andre regioner skal være parate til at tilpasse deres egne planer for affaldsforvaltning for at imødekomme Campanias presserende behov. Alt for længe har Campania været nettomodtager af industrielt affald og husholdningsaffald fra andre regioner, som det var dårligt forberedt på at håndtere, og dette var en skærpende omstændighed under affaldskrisen.

Demokratisk legitimitet: I overensstemmelse med direktiv 2003/35/EF, navnlig artikel 2 ”Offentlig høring om planer og programmer” skal dialogen mellem borgerne og

---

¹ Ifølge deponeringsdirektivet (1999/31/EF), bilag 1, skal myndighederne tage hensyn til de geologiske og hydrogeologiske forhold i området samt andre kriterier, herunder risikoen for jordskred, fredede arealer osv.

myndighederne og mellem forskellige forvaltningsniveauer genopbygges. Borgerne skal involveres og høres, og tilliden må genetableres. Militær overvågning modvirker gennemsigtighed og enhver fornuftig opfattelse af normalitet. Tilstedeværelsen af militære styrker er dog baseret på en politisk beslutning, og delegationen oplevede et meget godt samarbejde fra det militære personale. Ifølge Århuskonventionen har borgere ret til at blive informeret om situationen i deres eget område. Det påhviler myndighederne at informere og motivere borgerne til at udvikle en ansvarlig holdning og adfærd. Den formelle ophævelse af krisekommissærsystemet må gennemføres fuldt ud, da dette udgør et væsentligt kriterium for frigivelsen af de tilbageholdte EU-midler.

Ressourcer: De italienske nationale og regionale myndigheder må afsætte et rimeligt budget. Det bør omfatte finansiering af hele affaldscyklussen, strukturen og aktiviteterne. Den nødvendige infrastruktur er vigtig og dyr, og den omfatter genvindingsanlæg og et passende netværk af genbrugspladser, hvor borgerne kan aflevere affald ud over den almindelige dagrenovation og i tilgift til de allerede eksisterende sorteringsanlæg for sortering af affald i affald til brændsel og organisk restaffald. Der kræves en præcis køreplan, der forklarer betingelserne og indeholder en tidsplan for hvornår EU atter vil begynde at yde finansiel støtte. Dog bør de tilbageholdte midler anvendes til at hjælpe med at sætte gang i udviklingen, forudsat at Italien er i stand til at vise en reel indsats og ambition om at overholde EU-lovgivningen. De midler, der er tilbageholdt af Kommissionen, beløber sig til 135 mio. EUR for finansieringsperioden 2007-2013 og yderligere 10,5 mio. EUR fra finansieringsperioden 2000-2006, og de er underlagt den overtrædelsesprocedure, hvori EU-Domstolen afsagde kendelse den 4. marts 2010.

Gennemførelse: Gennemførelse af affaldsforvaltningsplanen og respekt for affaldscyklushierarkiet er centrale elementer. Der bør fokuseres på forebyggelse, nedbringelse, genbrug og genvinding af affald såvel som på organisering af adskilt affaldsindsamling i henhold til direktiv 2006/12/EF, artikel 3, navnlig litra b, punkt. i. Systemet til at belønne god opførsel og straffe mangelfuld efterlevelse bør styrkes, og der bør træffes foranstaltninger til forebyggelse af, at affald bortskaffes uden for den officielle og organiserede affaldscyklus. Flere andragerer forklarede, at i tilfælde, hvor affaldet indsamles separat, bliver det deponeret på samme deponeringsanlæg bagefter. Dette er helt uacceptabelt og må ophøre øjeblikkeligt. Desuden er det i øjeblikket meget mere rentabelt for kommuner og provinser at sende affald til deponering (90 EUR pr. ton) end at sortere det (200 EUR pr. ton). Den regionale regering bør overveje en nultolerancestrategi for at skabe et afgørende brud med fortiden og opbygge en organisation, der lever op til ambitionsniveauet i planen. Affaldsforvaltning vedrører ikke kun indsamling af affald, men også politikker, der fører til en nedbringelse i mængden af affald. Der må skabes en strukturel dialog med emballageindustrien samt distributionssektoren og nærbutikkerne så hurtigt som muligt, og den skal være en integreret del af planen.

Arven fra fortiden: Forbrændingsanlægget i Acerra blev bygget, uden at borgere eller lokalsamfund havde adgang til oplysninger om, hvorvidt de eksisterende bestemmelser om miljøkonsekvensvurdering var blevet overholdt. Der er fortsat alvorlig tvivl om typerne af det affald, der forbrændes, og de mulige rester af giftige stoffer, der produceres, og som bliver

tilbage i form af aske eller slam.¹ Bortskaffelse af de ”indtørrede” økoballer ved hjælp af en hensigtsmæssig teknologi bør indgå som et led i affaldsforvaltningsplanen. Kun officielt akkrediterede deponeringsanlæg, som lever op til reglerne i EU-deponeringsdirektivet, bør anvendes. Deres placering bør være klart angivet, og alle andre anlæg skal udfases og erklæres for ulovlige. Straffen for ukontrolleret dumpning af affald bør forhøjes væsentligt som en afskrækkende faktor.

Industriaffald og særligt affald: Da kun ét andragende vedrører forvaltningen af industrielt, giftigt og særligt affald, har Udvalget for Andragender ikke fokuseret på disse emner under besøget eller i rapporten. Dog skal forvaltningen af industriaffald, der er potentielt mere skadeligt og giftigt end husholdningsaffald, være i fuld overensstemmelse med IPPC-direktivet (Sevesodirektivet), som i øjeblikket er under revision. Myndighederne skal indføre streng kontrol med håndteringen af disse særlige typer affald, uanset deres oprindelse, og der skal etableres særlige anlæg, som lever op til bestemmelserne i EU-direktiverne. Der må udvikles passende infrastruktur til industrielt, særligt og giftigt affald.

Udformningen og gennemførelsen af en sammenhængende affaldscyklus er de italienske myndigheders ansvar. Men Udvalget for Andragender opfordrer dog Kommissionen til opmærksomt at overvåge og støtte Italien i dets fornyede bestræbelser på at efterleve EU-lovgivningen. Udvalget for Andragender anmoder om at blive holdt underrettet om de svar, som Italien fremsender. Det kan være, at de nationale, regionale og lokale myndigheder ønsker at indgå i bilaterale eller multilaterale udvekslings- og støtteprocesser og tage ved lære af bedste praksis andre steder. Udvalget for Andragender er klar og parat til at indtage en aktiv rolle i denne proces og forpligter sig til at følge udviklingen nøje og vende tilbage til regionen i slutningen af 2011 eller begyndelsen af 2012.

Delegationen ønsker at takke sine værter for den støtte, de har ydet under besøget, og glæder sig over udsigten til en fortsat åben dialog i fremtiden.

PS. Den 22. juni 2010 mødtes delegationen og ex officio-medlemmer med den ansvarlige for miljø og affaldshåndtering i Campania, Giovanni Romano. Han gav en detaljeret redegørelse med detaljer om den foreslåede nye affaldshåndteringsstrategi. Han gjorde opmærksom på myndighedernes villighed til at arbejde sammen med Udvalget for Andragender for at sikre fuld overholdelse af EU-direktiverne i regionens affaldshåndteringspolitik. Han søgte udvalgets støtte til frigivelse af finansieringer, der tilbageholdes af Kommissionen, i henhold til de allerede indførte bestemmelser².

---

¹ Udvalget for Andragender har taget de beviser, som Impreglio spa, Fisia Italimpianti spa og Fibe spa har forelagt, og som modsiger dette afsnit, til efterretning. Dokumenterne kan konsulteres i sekretariatet.

² Sekretariatet har et mere detaljeret notat fra mødet, som er tilgængeligt ved forespørgsel.